

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 25-08-29074 שמיר נ' אופטיק ליין דנש בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשם בכיר אדי לכנר

ירון שמיר ת"ז

תובע

נגד

1. אופטיק ליין דנש בע"מ חברות 514851922
2. אברהם דנש בחש ת"ז

נתבעים

פסק דין

- 1 לפני תביעה קטנה על סך 5,000 ₪ בגין הודעות ספאם שנשלחו לתובע, מר ירון שמיר מטעם
2 הנתבעת, אופטיק ליין דנש בע"מ אשר בבעלות הנתבע, מר אברהם דנש בחש. כמו כן,
3 תביעה זו מוגשת אף בגין פגיעה בפרטיות הנובעת מהיעדר רישום מאגר מידע בו מחזיקה
4 הנתבעת.
5
6 2. התובע טוען כי ההתקשרות בין הצדדים נבעה מהזמנת עדשות שביצע התובע אצל הנתבעת,
7 שם השאיר את מספר הנייד הפרטי שלו על מנת לקבל עדכון כשהזמנתו מוכנה לאיסוף.
8 התובע ציין כי הבהיר את מסר את מסר הנייד, כי אינו מעוניין לקבל הודעות פרסום מטעם
9 הנתבעת כלל וכלל. על אף זאת, ביום 6.10.2024 נשלחה אל התובע הודעת פרסומת מטעם
10 הנתבעת (להלן: "ההודעה הראשונה"), שנשלחה אליו ללא הסכמתו. התובע טוען כי השיב
11 "הסר" במענה להודעה הראשונה, ואף הכין מכתב התראה שנשלח לנתבעת, שבוע לאחר
12 קבלת ההודעה הראשונה.
13
14 3. ביום 8.4.2026 קיבל התובע הודעת פרסומת נוספת מטעם הנתבעת (להלן: "ההודעה
15 השנייה"). הודעה שניה זו נשלחה לתובע לאחר ששלח את מכתב ההתראה, בו הבהיר כי
16 אינו מעוניין בקבלת הודעות פרסומת. התובע מציין כי לאחר קבלת ההודעה השנייה, הכין
17 מכתב התראה נוסף שנשלח אל הנתבעת, בו הדגיש שוב את התנגדותו לקבלת הודעות
18 פרסומת. כמו כן, התובע טוען כי נפגעה פרטיותו בכך שהנתבעת אינה מחזיקה במאגר מידע
19 רשום כחוק, כזה המאפשר אגירת פרטים ושימוש בהם באופן בה נעשה כלפי התובע.
20

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 25-08-29074 שמיר נ' אופטיק ליין דנש בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1. מנגד, טוענים הנתבעים כי תביעה זו מוגשת בחוסר תום לב מצד התובע, אשר אינו הביע התנגדות לקבלת הודעות הפרסומת שנשלחו מטעם הנתבעת. לטענתם, התובע בחר לאסוף את ההודעות שנשלחו מטעם הנתבעת, על מנת לבסס את עילת תביעתו, ואף טוענים כי הדבר נתמך במספר הליכים אותם ניהל בנושאים זהים. כמו כן, טוענים הנתבעים כי חובת רישום מאגרי מידע עבור גופים פרטיים בוטלה כמעט לחלוטין, ובייחוד אופייה של הנתבעת לא נופל בין גדרי חובת רישום זו.

דיון והכרעה

2. לאחר עיון בטענות הצדדים, אני קובע כי דין התביעה כנגד הנתבעים להתקבל חלקית.

3. התובע מלין על הודעות פרסום שנשלחו אליו, בניגוד לרצונו. ככלל, אדם רשאי למסור את מספר הנייד שלו ולבקש כי לא ישלחו אליו הודעות פרסום מטעם המוען. במקרה עסקי, התובע טוען כי הסירוב בוצע עוד באותו הרגע בו מסר את מספר הנייד לנתבעת, אל מול נציגתה שנכחה בבית העסק, שלא הובאה לתת עדות במועד הדיון.

4. שעה שהתובע טוען כי סירב להיכלל ברשימת התפוצה להודעות פרסומת, על הנתבעים מוטל הנטל להפריך טענה זו. התובע, דורש פיצוי כבר מההודעה הראשונה, מאחר ולטענתו היא בעצמה מהווה הפרה של סירוב מוקדם יותר שלו להודעות פרסומת מטעם הנתבעת. הנתבעים נמנעו מלהביא את נציגת הנתבעת למתן עדות בעניין זה, על כן לא נסתרה טענתו של התובע כי סירב למשלוח הודעות פרסומת מטעם הנתבעת. במצב בו לא הוכח כי התובע הביע הסכמה לקבל הודעות פרסומת, והנתבעת שלחה הודעה כזו – התובע זכאי לפיצוי יחד עם זאת, לא מצאתי כי מדובר במקרה כה חריג המצדיק את פסיקת מלוא הפיצוי הקבוע בחוק לעניין זה, בהתאם לשיקולים הקבועים בסעיף 30א(ג)(3) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. לא מצאתי לנכון לקבוע כי מדובר בהיקף הפרה כה חמור, הבא לידי ביטוי בין היתר בשרשור הודעות מטריד שנשלחו זו אחר זו. כמו כן, לא הוכח כי הנתבעת פועלת באופן כרוני במשלוח הודעות פרסומת בניגוד לקהל לקוחותיה, באופן שמצדיק הרתעתה באמצעות פסיקת מלוא הפיצוי הקבוע בחוק. על כן, אני קובע כי התובע זכאי לפיצוי על סך 700 ₪ בגין ההודעה הראשונה שנשלחה אליו.

5. לאחר שליחת ההודעה הראשונה, השיב התובע בהודעה חוזרת "הסר". הנתבעת, טוענת כי אינה מקבלת הודעות חוזרות למספר זה, אך מציגה כי בהודעה היה קישור להסרה מרשימת התפוצה. התובע, נמנע מללחוץ על הקישור על מנת להסיר את עצמו מרשימת התפוצה, מחשש לגורם עוין העומד מאחורי קישור זה, ואף כי לטענתו "הרבה יותר נוח

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 25-08-29074 שמיר נ' אופטיק ליין דנש בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מבחינת תיעוד של הדבר הזה זה לשלוח במסרון חוזר... (עמוד 3 לפרוטוקול, שורות 7-8).
2 בעניין זה, לא שוכנעתי כי סירוב התובע ללחוץ על קישור ההסרה נעשה בתום לב. התובע
3 טוען, כי בהיותו איש מחשבים, נזהר הוא שלא ללחוץ על קישורים, בין אם מזוהים ובין
4 לאו, מחשש לפריצות על ידי גורמים עוינים והסיכון הכרוך בכך. על אף שהתובע רשאי
5 להחזיר הודעת סירוב כתובה, עליו לפעול בתום לב בסירוב ללחוץ על הקישור שסייר אותו
6 מרשימת התפוצה. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט סולברג: "פייסבוק לא התעלמה
7 ממכתביו של יונתן. כל שביקשה ממנו היה לעשות שימוש בלחצן ה'הסר'. אפילו אם בקשה
8 זו נובעת משיקולי נוחות שלה – מערכתיים, טכנולוגיים או אחרים – ודאי שאינה מטילה
9 על יונתן מעמסה של ממש, אם בכלל. ניתנה בידיו אפשרות פשוטה, 'בלחיצת כפתור', לקבל
10 את מבוקשו... בצדק נקבע כי עמידתו הדווקנית על זכותו שלא להשתמש בלחצן ה'הסר'
11 איננה בתום-לב" (רע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' **FACEBOOK IRELAND LTD**
12 (9.2.2021)). במקרה עסקינת התובע מכיר את הנתבעת, ידע שהקישור נשלח מטעמה (כך
13 ידע לאן לשלוח את מכתב ההתראה) אך נמנע באופן מכוון מלחיצה על הקישור שימנע ממנו
14 את המשך קבלת ההודעות.
- 15
16 6. ודוק, התובע טען במהלך הדיון שהתקיים בפניי, כי השיב "הסר" לשם תיעוד. לא שוכנעתי
17 כי עדותו של התובע בדבר סירוב ללחוץ על הקישור ממניעים אבטחתיים הייתה מהימנה,
18 והתרשמתי כי הסירוב ללחוץ על הקישור להסרה נבע ממניעים שיש בהם חוסר תום לב,
19 דבר שהלכה למעשה עדיין הותיר את התובע ברשימת התפוצה, עד לקבלת ההודעה השנייה.
20 אציין, כי שליחת מכתב ההתראה מטעם התובע, כבר לאחר קבלת ההודעה הראשונה –
21 מעלה שאלה בדבר תום ליבו של התובע. לא שוכנעתי, כי הדרך הסבירה, בה פועל האדם
22 הסביר, היא שליחת מכתב התראה שכותרתו "התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים"
23 לאחר הודעת פרסומת אחת בלבד. אין המדובר בשרשור של הודעות פרסומת המביאה את
24 התובע לכדי הטרדה של ממש, אלא הודעת פרסומת יחידה אשר הביאה את התובע
25 למסקנה כי יש לשלוח מכתב התראה בכתב בעניין זה, אל הנתבעים. הדבר לכל הפחות
26 מלמד על מהימנות התובע ועל כוונותיו.
- 27
28 7. על אף שליחת מכתב ההתראה מטעם התובע, וקבלתו אצל הנתבעת, היה בכוחו של התובע
29 למנוע את המשך קבלת ההודעות, מבלי להידרש לשליחת מכתבי התראה נוספים בעניין
30 זה. מצאתי כי התובע לא פעל על מנת להקטין את הנזק, אלא הגדיל אותו בכך שנמנע
31 מללחוץ על קישור ההסרה. מלמד על דרך נוספת בה התובע הביע את רצונו להימחק
32 מרשימת התפוצה. במצב דברים זה, לא מצאתי לנכון לפסוק לתובע פיצוי בגין ההודעה
33 השנייה שקיבל, אשר היה בכוחו למנוע, כך לא גם בעבור מכתב ההתראה השני שנשלח אל
34 הנתבעים, על בסיס אותם הנימוקים. בעניין זה יוער, כי המכתב נשלח מטעם התובע

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 25-08-29074 שמיר נ' אופטיק ליין דנש בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בעצמו, ולא הוכח כי הסכום הנתבע בגין שליחת המכתבים משקף את עלות הוצאת המכתב
2 שכתב התובע אל הנתבעים, ואף לא צורפו קבלות המעידות על הוצאותיו בעניין זה.
3
4 8. בין היתר, התובע טוען כי הנתבעת אינה מחזיקה במאגר מידע רשום כחוק, זאת בניגוד
5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, (להלן: "החוק"), דבר המביא לפגיעה בפרטיותו,
6 בגינה דורש התובע פיצוי על סך 2,000 ₪. התובע מבסס את תביעתו על בסיס פיצוי ללא
7 הוכחת נזק בגין אי הרישום כאמור. סעיף 15א לחוק קובע כי בעל שליטה במאגר שהפר את
8 הוראות סעיף זה, חשוף לפיצוי לדוגמא אשר לא יעלה על 10,000 ₪. התובע אף טוען כי
9 נפגעה פרטיותו בשל כך, ומבסס תביעתו על סעיף 29א לחוק, המאפשר הגשת תביעה עד
10 לסך של 50,000 ₪ עקב פגיעה זו. כמו כן, סעיף 8א לחוק קובע מהם סוגי העסקים עליהם
11 חלה חובת רישום. מתוכן הסעיף עולה כי על הנתבעת חלה חובת רישום, בהיותה מבצעת
12 דיוור ישיר. סעיף זה קובע רף של לפחות 10,000 בני אדם רשומים במאגר, על מנת שתחול
13 עליו חובת הרישום. במקרה עסקי, התובע לא הוכיח כי הנתבעת מנהלת מרשם מסוג זה,
14 העולה על 10,000 בני אדם רשומים, על מנת שתחול עליה חובת הרישום. חובת ההוכחה על
15 טענות שמעלה התובע בתביעתו, חלה עליו, בהתאם לכלל עתיק היומין שנקבע עוד במשפט
16 העברי: "המוציא מחברו עליו הראיה" (תלמוד בבלי, מסכת בבא קמא, דף לה, עמ' א; דף
17 מו, עמ' ב).
- 18
19 9. בנוסף, נראה כי לתובע לא נגרם נזק כמה חמור העולה לכדי פגיעה בפרטיות המצדיקה
20 פיצוי, ואסביר. במועד הדיון, טען הנתבע כי בשנת 2014, התובע היה לקוח של חנות קודמת
21 טרם הוקמה הנתבעת, בה מסר את פרטיו ונתן הסכמתו שיכללו במאגר. שוכנעתי כי עדותו
22 של נציג הנתבעת בעניין זה מהימנה, וכי פרטיו של התובע שמורים תקופה במאגר של
23 הנתבעת או עסק דומה שקדם להקמתה. התובע חזר ושב אל הנתבעת על מנת לרכוש עדשות
24 אשר מותאמות לצרכיו כפי שרשומים במאגר, כפי שנטען. ככל שהתובע חש פגיעה
25 בפרטיותו, וכי העובדה שהמאגר אינו רשום מהווה פגיעה בו – היה נמנע מלהתקשר בשנית
26 עם הנתבעת, אך לא כך פעל, ובחר להתקשר עם הנתבעת כשהמאגר שברשותה אינו רשום.
27 על אף שהחוק מאפשר הגשת תביעה ברף של עד 50,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות, לצדו
28 מתקיים סעיף 6 לחוק הקובע: "לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה
29 בשל פגיעה שאין בה ממש". לא מצאתי כי תביעה זו עוסקת בפגיעה בפרטיות שנגרמה
30 לתובע באופן אשר יש בו להפעיל את סעיף קביעת הפיצויים, בהינתן האמור ולאור
31 מהימנות עדותו כפי שהתרשמתי מהדיון שהתקיים לפניי. על כן, מצאתי לנכון לדחות את
32 דרישת הפיצוי של התובע בעניין זה.

33

34

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 25-08-29074 שמיר נ' אופטיק ליין דנש בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2

סוף דבר

3

4

10. על כל האמור לעיל, אני קובע כי דין התביעה להתקבל חלקית. הנתבעים ישלמו לתובע

5

סכום בסך 700 ₪, בתוספת אגרה בסך 50 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים מיום קבלת

6

פסק הדין לידי הנתבעים, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק. ניתן להגיש בקשת

7

רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בהתאם להוראות הדין.

8

9

ניתן היום, י"ב סיוון תשפ"ו, 28 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

10

אדי לכנר, רשם בפיר

11

12